

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/204/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115211312
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115211312.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, sudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému P. T., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, o zaplatenie 75,57 € s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom, opraveným dňa 24.06.2016, domáha od žalovaného zaplatenia čiastky 75,57 € s 28 % ročným úrokom zo sumy 75,57 € od 01.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nepovoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného. Uviedol, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.08.2011 pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet. Vzhľadom na porušenie podmienok zo strany žalovaného tým, že sa dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny, žalobca od zmluvy odstúpil a vyzval žalovaného na úhradu dlhu. Pred zatvorením účtu dňa 01.02.2013 previedol internou transakciou dlh na vnútorný účet banky. Úrok si uplatňuje v sadzbe, stanovenej v zmysle obchodných podmienok a určenej sadzobníkom.

Žalovaný sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vec prejednal na pojednávaní konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v neprítomnosti žalobcu, ktorý neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorý neúčast' neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadal. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banky Slovensko, a.s., výpismi z účtu žalovaného, odstúpením od zmluvy zo dňa 24.01.2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011 súd zistil, že žalobca sa zaviazal pre žalovaného ako majiteľa účtu otvoriť a viesť bežný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a poskytovať mu ďalšie produkty a služby v zmysle Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s.. V zmluve žalovaný prehlásil (čl. VII bod 2 zmluvy), že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaviazal sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 3.11.5 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“) banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti alebo povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Odstúpenie musí byť odôvodnené. Zmluva o bežnom účte zanikne ku dňu doručenia odstúpenia. Odstúpením končí platnosť všetkých súvisiacich bankových produktov a služieb viažucich sa k bežnému účtu. Zároveň sa rušia všetky platobné

prostriedky vydané k bežnému účtu. Klient musí tieto platobné prostriedky banke bezodkladne vrátiť. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa považuje o.i. to, že bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej bankou nepovolené prečerpanie nevyrovnal.

Listom zo dňa 24.01.2013 žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu vykazovaného debetného zostatku na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX odo dňa 01.08.2012 v aktuálnej výške 68,30 € dňom doručenia listu odstupuje od zmluvy o uvedenom účte. Zároveň vyzval žalovaného na dobrovoľné zaplatenie dlhu.

Podľa výpisov z účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX, žalovaný vykazoval debetný zostatok na účte. Účet bol zatvorený dňom 01.02.2013, ku ktorému dňu predstavoval dlh žalovaného sumu 75,57 €.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 17.08.2011.

Podľa § 708 ods. 1 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v aktuálnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1-4 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011 nepochybne predstavuje zmluvu o bežnom účte v zmysle § 716 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorý právny vzťah je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom.

Súd ďalej zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011 vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, uzavretú medzi spotrebiteľom (žalovaný) a predávajúcim (žalobca) podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ zákona.

S zhľadom na ustanovenie § 5b z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bolo potrebné vysporiadať sa v konaní s otázkou, či nie je daná okolnosť, ktorá by zakladala nemožnosť uplatnenia práva, oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

Predmetná zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011 je zároveň i spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluvu uzavrel žalobca ako dodávateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela z.č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil z.č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Na všetky spotrebiteľské zmluvy sa vzťahuje aj ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, ktoré prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd na vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, ktoré sú pre spotrebiteľa v tomto prípade nepochybne výhodnejšie a zabezpečujú jeho ochranu.

Uvedené má oporu aj z hľadiska historického výkladu, keď novelou, z.č. 102/2014 Z.z. Občiansky zákonník sa výslovne v § 52 ods. 2 zavádza pravidlo, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Vzhľadom k tomu, že žalobca ku dňu 01.02.2013 odstúpil od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011, a to listom zo dňa 24.01.2013, ku dňu 01.02.2013, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nerozporoval, súd premlčanie v danej veci posúdil podľa § 100, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Žalobca z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným v súlade s § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a bodom 3.11.5 VOP odstúpil od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.08.2011 listom zo dňa 24.01.2013, a to ku dňu 01.02.2013. V dôsledku odstúpenia od zmluvy boli účastníci povinní vydať si navzájom plnenia zo zmluvy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení (§ 457 Občianskeho zákonníka). Žalobca tak mohol svoje právo na súde prvý raz uplatniť dňa 02.02.2013, v ktorý deň začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňom 02.02.2015. Nakoľko žalobca podal na súd žalobný návrh až dňa 15.05.2015, teda viac ako 3 mesiace po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty, je potrebné konštatovať, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy vrátane jej príslušenstva je premlčané a nemožno ho s poukazom na § 5b z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v aktuálnom znení spolu v spojení s § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka priznať.

Totožný právny názor zaujal v obdobnej veci aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co/599/2015 zo dňa 06.04.2015.

Vzhľadom na tieto závery súd rozhodol, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

Súčasťou rozsudku je aj výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Žalovaný, ktorý mal vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko si však žalovaný trovy konania neuplatnil, súd mu ich náhradu podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v dvoch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.